

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
3.Bhar.379/2011/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság **Budapesten, 2012. év február hónap 2. napján** tartott tanácsülésen meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 2011. év október hónap 20. napján kelt 31.Bf.XVIII.8026/2011/14. számú ítélete ellen a vádlott és védője által bejelentett másodfellebbezéseket **elutasítja**.

Megállapítja, hogy a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 31.Bf.XVIII.8026/2011/14. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

A harmadfokú eljárás során felmerült 22.509.- (huszonkettőezer-ötszázkilenc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s:

A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság - a Budapesti VIII. és XIX. Kerületi Ügyészség B.XVIII.2011/2010/9-I. számú vádirata alapján eljárva - a 2011. év március hónap 8. napján kelt 6.B.XVIII.1286/2010/18. számú ítéletével a vádlottat jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282. § (1) és (2) bekezdés b) pont] miatt 3 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, beszámítva a börtönbüntetésbe az előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint kötelezve őt a bűnügyi költség részbeni viselésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság - lényegében a Fővárosi Főügyészség Bfel.30.573/2010/2-I. számú átiratában foglaltakkal egyezően - a 2011. év október hónap 20. napján kelt 31.Bf.XVIII.8026/2011/14. számú ítéletében az elsőfokú bíróság döntését érdemét tekintve helybenhagyta; a vádlott cselekményét kábítószerrel visszaélés büntettének nevezte meg, rögzítette az előzetes letartóztatás záróidőpontját, a bűnjel nyilvántartási számát, valamint a vádlott születési helyét.

A másodfokú határozat mégis megváltoztató, ennek oka pedig a következő.

Időközben a vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság - a Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség B.V.1032/2010/2-I. számú vádirata alapján eljárva - a 2011. év április hónap 20 napján kelt és jogerős 20.B.V.35987/2010/11. számú ítéletében a 2009. év december hónap 3. napján elkövetett ittas járművezetés vétsége [Btk. 188. § (1) bekezdés] miatt 3 évre próbára bocsátotta. A Fővárosi Bíróság ezt azt ügyet a

jelen felülbírálat tárgyát képező ügghöz egyesítette, majd a 31.Bf.XVIII.8026/2011/14. számú másodfokú ítéletében a próbára bocsátást hatályon kívül helyezte, és az ittas járművezetés vétsége miatt indult eljárást megszüntette; döntése ellen a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozással fellebbezési jogot biztosítva.

A vádlott és védője élt a jogorvoslati lehetőséggel, és a másodfokú ítélet ellen - az indok megjelölése nélkül - fellebbezést jelentettek be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2011. év december hónap 5. napján kelt BF.948/2011/1. számú átiratában a fellebbezések elutasítását indítványozta arra hivatkozással, hogy a Be. 386. § (1) bekezdésében írt feltételek teljesülésének hiányában a Fővárosi Bíróság másodfokú ítélete ellen a jogorvoslat törvényben kizárt.

A harmadfokú bíróság tanácsának elnöke tájékoztatta az érintetteket arról, hogy az ügyben tanácsulást tűzött; észrevétel, kérelem, indítvány a megadott határidőben nem érkezett.

A fellebbviteli főügyészi álláspont helytálló.

A Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy van-e helye a másodfokú bíróság ítélete ellen jogorvoslatnak; teljesül-e a Be. 386. § (1) bekezdésének valamely - így akár a másodfokú határozatban hivatkozott c), akár más - pontjában írt feltétel.

A Be. 386. § (1) bekezdése három olyan esetkört határoz meg, amikor a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz.

Elsőként: a Be. 386. § (1) bekezdés a) pontjában írt okból a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek akkor van helye, ha olyan vádlott bűnösségét állapította meg, illetőleg olyan vádlott kényszergyógykezelését rendelte el, akit az elsőfokú bíróság felmentett, vagy vele szemben az eljárást megszüntette.

Márpedig a jelen esetben a másodfokú bíróság nem bűnösséget megállapító, kényszergyógykezelést elrendelő határozatot hozott; hanem éppen ellenkezőleg: az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Be. 386. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazhatósága így fel sem merül.

Másodsorban: ugyanezen okból a Be. 386. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak sem teljesülhettek a jelen esetben. E törvényhely ugyanis akkor enged fellebbezést, ha a másodfokú bíróság olyan cselekmény miatt állapította meg a vádlott bűnösségét, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

Megismételve, hogy a másodfokú bíróság nem bűnösséget állapított meg, hanem megszüntetett; ezen jogcímre sem lehet jogorvoslatot alapozni.

Végül harmadikként: a Be. 386. § (1) bekezdésének - az elsőfokú bíróság által hivatkozott - c) pontja szerint a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van

helye, ha az első fokon elítélt vádlottat felmentette, vele szemben a büntetőeljárást megszüntette.

Tekintve, hogy a másodfokú bíróság megszüntető határozat hozott, ez az az eset, amely fogalmilag egyáltalán felmerülhet.

A jelen elsőfokú eljárásban a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon 6.B.XVIII.1286/2010. számon folyt ügynek az ittas járművezetés vétsége nem volt a tárgya, emiatt ott a vádlott elítélésre nem került, nem is kerülhetett.

Nem áll tehát ellentétben az első- illetve másodfokú határozat: sem a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 6.B.XVIII.1286/2010/18. számú elsőfokú, sem pedig a Fővárosi Bíróság 31.Bf.XVIII.8026/2011/14. számú másodfokú ítélete nem állapította meg a vádlott büntetőjogi felelősségét a Btk. 188. § (1) bekezdés szerinti cselekményben [1/2007. BK. vélemény B/II/2/c. pont].

Kétségtelen, hogy a másodfokú eljárásban egyesítésre került a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 20.B.V.35987/2010. számon folyt ügy; s ezáltal az abban foglaltak a másodfokú elbírálás részévé is váltak. Mindez azonban nem jelenti, hogy egyúttal, pusztán ez okból automatikusan az elsőfokú eljárás részének is volnának tekinthetők, annak minden jogi következményével együtt.

Amennyiben külön indult ügyek egyesítésére a másodfokú eljárásban kerül sor, úgy természetesen valamennyi külön folyt elsőfokú eljárás - és az annak során hozott elsőfokú határozat - a felülbírálat tárgyát képezi; és a büntetőjogi felelősség kérdésében hozott valamely elsőfokú, majd azzal ellentétes másodfokú döntés a másodfellebbezés lehetőségét megnyitja.

A próbára bocsátás utólagos megszüntetésével összefüggésben azonban indokolt az alábbiakat rögzíteni:

A próbára bocsátást elrendelő 20.B.V.35987/2010. számú határozat a tényállás, a minősítés, valamint - és jelentősége ennek van - a büntetőjogi felelősség kérdésében jogerősen döntött, az utóbb már nem érinthető, mintegy "ítélt dolog" [BKv. 54. II/2.].

Az egyesítést követően, a próbára bocsátást kimondó határozat hatályon kívül helyezése és a próbára bocsátás megszüntetése mellett a másodfokú bíróság feladatát már csupán a joghátrány megállapítása - vagy mint a jelen esetben, éppen az annak elmaradásáról történő rendelkezés - képezi.

Valamely, a büntetőjogi felelősség kérdésében eltérő első- és másodfokú bírói megítélés ebből következően már csak azért sem értelmezhető, hiszen a másodfokú bíróság ilyen esetben nem is dönt büntetőjogi felelősségről.

Ezen túlmenően: a próbára bocsátást eredetileg elrendelő határozat meghozatalakor a rendes jogorvoslatok sora biztosított volt, az arra feljogosítottaknak lehetősége lett volna az első-, adott esetben a másodfokú határozatot fellebbezéssel támadni. Mindezzel azonban nem éltek, az elsőfokú határozat nyomban jogerőre emelkedett.

Márpedig az a jogi érdek, ami a harmadfokú eljárást életre hívta - azaz hogy ne váljon egyfokúvá a büntetőeljárás, azon belül pedig a jogorvoslati rendszer - a próbára bocsátás utólagos egyesítése esetén így egyáltalán nem sérül.

A fentiekből az következik, hogy a másodfokú bíróság tévesen biztosított fellebbezési jogot határozata ellen, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Be. 392. § (1) bekezdés a) pontjának I. fordulata szerinti tanácsülésen a Be. 390. § (2) bekezdése alapján a 369. § (2) bekezdés I. fordulatára figyelemmel a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság ítélete ellen bejelentett vádlotti és védői másodfellebbezést, mint a törvényben kizártat elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla eljárásában felmerült bűnügyi költséget - fordítási díjat - a Be. 339. § (2) bekezdése alapján az állam viseli.

A jelen végzés elleni további rendes jogorvoslatnak a Be. 386. (1) bekezdésében írtak hiánya okán nincs helye.

Budapest, 2012. év február hónap 2. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Székely Ákos s.k. Miszlai dr. Lányi Éva s.k.
előadó bíró bíró

A Fővárosi Ítéltábla 3.Bhar.379/2011/7. számú végzése folytán a Fővárosi Bíróság 31.Bf.XVIII.8026/2011/14. a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2012. év február hónap 2. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
Horváth Anita
bíróági ügyintéző